INTERACTIVE GROUP METHODS IN TEACHING ROMANIAN AS A FOREIGN LANGUAGE

Anca Păunescu, Assist. Prof., PhD, University of Craiova

Abstract: Interactivity involves learning through communication, collaboration, producing a confrontation of ideas, opinions and arguments, create learning situations centered on the availability and willingness of cooperation of children, their direct and active involvement on the mutual influence within the micro-groups and social interaction members of a group.

Keywords: modern teaching methods, critical thinking, creativity, communication, teamwork.

Există şi se manifestă chiar şi în lumea contemporană un refuz surd, dar şi declarat deseori, pe care studenţii îl opun învăţării în general, şi care poate fi numit „*a opune rezistenţă la educaţie*". Problema de substrat este probabil căutarea răspunsurilor la întrebările: „*la ce bun studiul unui corpus de ştiinţe şi arte după nişte reguli pe care unii nu le cunosc, iar alţii nu le acceptă*?" şi „*la ce bun studiul teoretic dacă practica vieţii dintotodeauna cere alte cunoştinţe mai puţin academice*?". Această problemă este centrul de interes al dezbaterilor pedagogice. Aceste cvasiconflicte între realitatea vieţii sociale şi pregătirea pe care o oferă o instituţie de învăţământ stau la baza reformelor în învăţământ, mai exact sunt părţi ale unui ansamblu de mici schimbări fundamentale în individualitatea lor şi care însumate, în cele din urmă, se transformă într-o reformă[1].

Limba română ca limbă străină este o disciplină prin studierea căreia se intenţionează atingerea unor obiective şi competenţe specifice, iar finalităţile generale ar fi următoarele:

- **Formarea unui sistem de atitudini, valori şi comportamente** axate pe: structurarea unui sistem axiologic deschis, interiorizarea valorilor democratice, ale toleranţei şi ale dialogului intercultural;
- **Formarea unui ansamblu de cunoştinţe** privind: sistemul şi subsistemele limbii, ca elemente de construcţie ale comunicării sociale eficiente; [2]diversitatea, valoarea estetică a creaţiilor beletristice din literatura naţională şi universală;
- **Valoarea unor deprinderi integratoare de exprimare şi receptare orală corectă**; exprimarea în scris a unor idei, într-o formă ordonată, clară şi corectă; lectura şi interpretarea apropiată a unor texte;
- Formarea unor **capacităţi intelectuale** privind: optimizarea operaţiilor gândirii şi dezvoltarea creativităţii specifice (practica raţională a limbii, formarea reprezentărilor culturale prin intermediul limbii, însuşirea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală);
- **Practica raţională a limbii** (în scopul înţelegerii structurii şi funcţionalităţii limbii, ca sistem unitar, în permanentă evoluţie, stabilirea unor reguli şi modele de bază ale comunicării orale şi scrise, activarea cunoştinţelor de limbă şi adaptarea acestora la particularităţile situaţiei de comunicare; comunicarea ideilor şi sentimentelor într-un mod original, accesibil şi armonios.

Metodele de predare – învăţare specifice limbii române ca limbă străina sunt multiple. Pentru a putea dezbate importanţa unor metode în asimilarea unor deprinderi şi

[1] Steele, Meredith, Temple 1998, p. 45; Păcurari, 2003, p. 47; Creţu, Nicu, 2004, p. 169.

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)

abilităţi, trebuie să cunoaştem semnificaţia conceptului: „Privită sub raport funcţional şi structural, **metoda** poate fi considerată drept un model sau un ansamblu organizat al procedeelor sau modurilor de realizare practică a operaţiilor care stau la baza acţiunilor parcurse în comun de profesori şi elevi şi care conduc în mod planificat (programat) şi eficace la realizarea scopurilor propuse”[3].

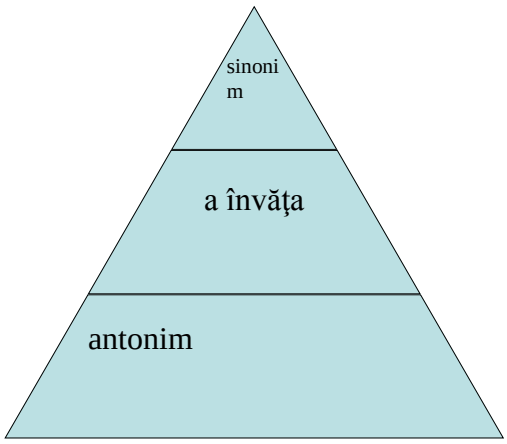
A preda limba română ca limbă străină este o artă! Să-l faci pe student să simtă magia spaţiului clasei şi al tablei, să pui în practică ultima cucerire a tehnologiei educaţiei, şi anume aceea a deplasării accentului de la învăţarea acasă pe învăţarea în clasă, creând aşa-zisele situaţii de învăţare, să trăieşti clipa în care studentul însuşi dă regaluri de gramatică la examen înseamnă să demonstrezi că orice lucru bine făcut este, în primul rând, rezultatul unui proiect pedagogic bine gândit şi al unei strategii de predare bine structurate, iar dacă ajungi să faci o artă din profesia de dascăl la studenţii străini, privind procesul de predare-învăţare ca pe o seducţie, înseamnă că nu-ţi pare rău că ţi-ai auzit paşii prin amfiteatre...

PREDAREA TIMPULUI PREZENT – MODUL INDICATIV

Unui curs de limbă romăna ca limbă străină, în cadrul anului pregătitor îi sunt alocate cinci ore fizice, zilnic, în care cadrul didactic trebuie sa-i determine pe studenţii de pe toate meridianele globului să înţeleaga meandrele limbii române şi mai ales să opereze cu ele în situaţii concrete sau în exerciţii gramaticale şi nu numai.

1. Exerciţiile de încălzire – Studenţii alcătuiesc propoziţii cu verbele „a fi” şi” a avea”.

2. Piramida – Studenţii au de completat fişe de lucru cu sinonome şi antonime ale unor verbe întâlnite până în acest moment în textele studiate. Ca în exemplul de mai jos, studenţii vor avea de operat cu cel puţin şase-opt verbe.

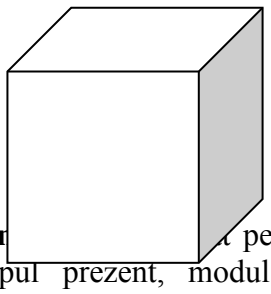
3. Metoda cubului – Pe fiecare faţă a unui cub profesorul va scrie verbe pentru toate cele cinci conjugari (care deşi patru în limba română, în predarea ei ca limbă străină, ele sunt împărţite astfel pentru o bună asimilare de către studenţii străini). Prin rotirea cubului studenţii vor citi şi vor nota verbe pentru fiecare dintre clase.Astfel predarea nu va fi monotona şi statică, dând posibilitatea acestora de a interacţiona activ, atât cu colegii, cât şi cu profesorul şi de a comunica, condiţie, sine-qua-non în învăţarea unei limbi străine.

-a	-ea	-e	-i	-î
• a cânta • a saluta	• a vedea • a tăcea	• a merge	• a fugi • a dormi	• a coborî

[3] Ioan Cerghit, Metode de învăţământ, EDP, Bucureşti, 1973.

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)

• a dansa • a vizita	• a bea • a avea	• a deschide • a trimite • a aduce	• a vorbi • a pregăti	• a doborî • a urî • a hotărî

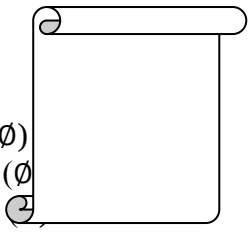

4. Jurnalul cameleor pentru întelegerea alternanţelor fonetice ale conjugării verbelor la timpul prezent, modul indicativ.Studenţii vor lucra în cinci grupe,notând pe o pagină de jurnal conjugarea câte unui verb din fiecare clasă de verbe.

Exemplu

1. cânt Ø
2. cânţi -i
3. cântă -ă
4. cântăm -m
5. cântaţi -ţi
6. cântă -ă

1. dansez Ø
2. dansezi -i
3. dansează -ă
4. dansăm -m
5. dansaţi -ţi
6. dansează -ă

- a saluta (Ø)
- a discuta (Ø)
- a accepta (Ø)
- a aproba (Ø)
- a aduna (Ø)

- a vizita (ez)
- a traversa (ez)
- a conversa (ez)
- a fuma (ez)
- a lucra (ez)

5. Metoda Graffiti[5] – se poate folosi pentru a integra regimul prepoziţional al verbelor.Grupa de studenţi va fi împarţită în trei subgrupe, astfel că,un grup va deţine o fişă cu verbe,un grup o fişă cu prepoziţii şi ultimul grup o fişă cu substantive. Studenţii vor trebuie să coreleze informaţiile de pe cele trei fşe, astfel încât la final să reiasă tema propusă.

INTRU	ÎN, LA, DIN	cameră, facultate, casă
IESE	DIN, DE LA, DIN	teatru, bloc, bibliotecă
PLEC	ÎN, DE LA, LA	parc, şcoală, munte
COBOR	LA, ÎN, DIN	staţie, gară, avion

6. Metoda Diamantul – se poate utiliza pentru a avea un feedback pe parcursul învăţării active (o evaluare continuă). Studenţii fie vor fi aşezaţi sub forma unui diamant şi vor utiliza structuri verbale în contexte diferite, conform întrebărilor puse de profesor, fie vor completa unul reprezentat pe tablă.

[4] Nedelcu, Morar 2005, p. 49
[5] Egan 2008, p. 94.

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)

Exemplu:

cine?	• Studentul merge.
cu cine?	• Studentul merge cu colegul din Grecia.
ce?	• _____
cu ce?	• El merge cu taxiul.
unde?	• El merge la Universitate.
de unde? până unde?	• Studentul merge de la cămin până la facultate.
încotro?	• Autobuzul merge spre gară.
când?	• Studentul merge dimineaţa la cursuri.
de când? până când?	• El merge de la ora 7P00 P până la ora 7P30P.
cât timp?	• El merge o jumătate de oră.
cum?	• Studentul merge repede.
cât?	• El merge mult.
de ce? din ce cauză?	• Studentul nu merge, pentru că nu are bilet.
în ce scop?	• Studentul merge la curs pentru a studia

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)

7. Scaunul autorului[6] – se poate folosi pentru a citi un text, a-l întelege si a-l rezuma. Această metodă se poate utiliza atât la începutul secvenţei didactice, cât şi ca evaluare a acesteia.Un student, (autorul) lectureză textul, care conţine probleme gramaticale studiate anterior sau în cursul prezent, iar ceilalţi actanţi rezolvă situaţiile problemă, pe care profesorul le enunţă.

Exemplu: *Eu sunt Dimitris Konstantinidis. Eu sunt student grec. Sunt în anul pregătitor. În fiecare zi, dimineţile eu merg la baie, fac un duş, iar după aceea, mănânc ceva şi plec la facultate.*

În staţia de tramvai, eu cumpăr bilet şi aştept tramvaiul. Când acesta vine, eu urc şi stau pe scaun sau în picioare. La staţia de la Universitate, eu cobor şi alerg spre sala de curs, pentru că lecţia începe la ora 8.

La curs, eu scriu, citesc, rezolv exerciţii şi discut cu doamna profesoară. În pauza mare, eu merg la cofetărie cu colegii pentru a bea o cafea şi pentru a conversa despre viaţa de student şi despre cursul de limbă română.

După aceea, alerg spre sala de curs pentru a continua lecţia. La ora 13P00P, noi terminăm cursurile şi plecăm acasă pentru a mânca şi pentru a dormi două ore.

Seara, eu scriu temele şi învăţ la L.R. După aceea privesc la televizor sau merg în vizită la nişte colegi. La ora 23, eu merg acasă pentru a dormi. Aşa este, în general, o zi de lucru din viaţa de student.

Situaţii de discuţie: 1. Transcrieţi textul la persoana a III-a plural.
2. Treceţi verbele la infinitiv la indicativ prezent.
3. Rezumaţi în trei rânduri textul.

Metodele participative sunt mult mai obositoare pentru actorii actului didactic, spre deosebire de cele clasice care sunt mai pasive şi mai relaxante. Chiar şi în activităţile participative, în situaţia lucrului în echipe, aceştia se relaxează imediat după raportarea sarcinilor, ca reacţie de răspuns la efortul depus şi nu mai receptează informaţiile celorlalte echipe.

Metodele participative reclamă un număr mare de ore de pregătire a lecţiilor din partea profesorului, eforturi de proiectare, eforturi de timp, materiale mari şi măsuri speciale de diminuare a riscului de a apărea situaţii neprevăzute, care ar distruge întreaga activitate. De aceea profesorul trebuie să aibă mai multe alternative de abordare a lecţiei[7].

Aşadar, metodele activ – participative trebuie utilizate cu prudenţă. Însă metodele nu trebuie ignorate pentru ca dinamizează procesul de învăţare şi motivează studenţii.

Scopul urmărit de noi nu este doar formarea – într-un timp relativ scurt – a unor deprinderi de exprimare – orală şi scrisă – şi de precizare a cunoştinţelor de limbă, ci şi realizarea uneia dintre cerinţele Didacticii moderne, aceea care preconizează participarea directă şi activă a cursanţilor la explicarea, înţelegerea şi automatizarea faptelor gramaticale.

Metoda structuralistă, la care am apelat, tehnicile acesteia, folosite şi de noi în predare, au fost consecinţele unei decizii preliminare care au fixat scala şi interesele noastre ca dascăli.

Practica îndelungată în predarea LR ca LS a demonstrat că, apelând la unele tehnici structuraliste, am fost orientaţi în procesul de predarea către:

a) economia explicaţiei;

b) elaborarea unor scheme, planşe ori tabele operative – generale şi de control – care să slujească nu numai la verificarea datelor empirice, ci şi a unor ipoteze de cercetare în domeniul Metodicii predării limbii române ca limbă străină.

[6] Gűnter Waldmann , 1998.
[7] Ada Iliescu, Manual de limbă română pentru studenţii straini, EDP, 1999 (ediţia bilingvă).

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)

Bibliografie

Ioan Nicola, *Tratat de psihologie şcolară*, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.

Elisabeta Voiculescu, *Factorii subiectivi ai evaluării şcolare, cunoaştere şi control*, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.

Ioan Jinga, Elena Istrate, *Manual de pedagogie*, Ed. All, Bucureşti, 2001

Ioan Cerghit, *Metode de învăţământ*, EDP, Bucureşti, 1973

C. Cucoş, *Padagogie*, Ed. Polirom, Iaşi, 1996.

Egan 200 , Egan Kieran, *Imaginaţia în predare şi învăţare*, Bucureşti.

Păcurari 2003, Păcurari Otilia (coord.), *Strategii didactice inovative*, Bucureşti.

BDD-V17 © 2014 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 13:01:55 UTC)